

Τα μάτια μας δεκατέσσερα...

Τώρα πια οφείλουμε να μάθουμε τα παιδιά μας να « καρφώνουν »

Σε προηγούμενη ανάρτηση αναφέρθηκα στα παιδικά χρόνια του διασημότερου εφευρέτη **Thomas Edison**, τώρα αναφέρομαι σε έναν από τους πλέον δημοφιλείς και εμπορικότερους σκηνοθέτες του κινηματογράφου, τον **Steven Spielberg**, έργα του οποίου είναι :«τα σαγόνια του καρχαρία», «ΕΤ ο εξωγήινος», «Οι κυνηγοί της χαμένης κιβωτού», «Ολοκαύτωμα», «Η διάσωση του στρατιώτη Ράιαν» κτλ.

Ο **Steven Spielberg** σε μία συνέντευξή του το 2012 στο «60 λεπτά του CBS» αποκάλυψε τα εξής:

« Ξέρετε ... έχω δυσλεξία. Άργησα πολύ να μάθω να διαβάζω. Ήμουν περίπου δύο χρόνια πίσω από κάθε άλλο συνομήλικό παιδί της γειτονιάς μου, όταν άρχισα την ανάγνωση. Μάλιστα, οι περισσότεροι συμμαθητές μου με πείραζαν χοντρά , με απομόνωναν και με κορόιδευαν. Μέτρησε και το γεγονός πως σαν παιδί Εβραίων, σε μια μη Εβραιοκρατούμενη γειτονιά, ο εκφοβισμός γινόταν εις το τετράγωνο, αν όχι στον κύβο.

Η ειρωνεία είναι, πως βρήκα σχετικά πρόσφατα ότι έχω δυσλεξία. Τότε ήταν που τα μυστήρια της παιδικής μου ηλικίας λύθηκαν. Κατάλαβα γιατί δε μπορούσα εύκολα να ακολουθήσω το ρυθμό των άλλων παιδιών στο σχολείο. Κατάλαβα πόσο στο περιθώριο με είχαν δάσκαλοι, συμμαθητές, γειτονιά. Κατάλαβα επίσης γιατί ένιωσα τόσο καλά και τόση ευτυχία όταν άρχισα να φτιάχνω μόνος μου ταινίες, κάτι που με οδήγησε στην πόρτα της **Universal** ήδη από την εφηβική μου ηλικία.

Ήμουν ξεχωριστός, όπως ξεχωριστά είναι πολλά παιδιά σήμερα με μαθησιακές δυσκολίες. Η ζωή νομίζω, έχει τον τρόπο να βάζει τα παιδιά αυτά στη θέση που τους αξίζει ».

Συνάδελφοι, γονείς, κηδεμόνες, φίλοι... **ΠΡΟΣΟΧΗ !**

Είμαστε όλοι **συνυπεύθυνοι** για τη λεκτική βία και τον εκφοβισμό, το λεγόμενο **bullying** και είναι στο χέρι ενός εκάστου από εμάς να βοηθήσει με το δικό του τρόπο.

Τώρα πια οφείλουμε να μάθουμε τα παιδιά μας να «καρφώνουν»

- Να « **καρφώνουν** » τους μάγκες του σχολείου, όταν ενοχλούν τον ντροπαλό μαθητή, επειδή ξέρουν ότι κανένας δε θα το αναφέρει στο δάσκαλο.
- Να « **καρφώνουν** » αυτούς που κρατάνε ψηλά το σάντουιτς ενός μικροκαμωμένου παιδιού και το κοροϊδεύουν επειδή δε μπορεί να το φτάσει.
- Να « **καρφώνουν** » τους νταήδες που εξευτελίζουν την αξιοπρέπεια του θύματος και μειώνουν την ύπαρξή του, ώστε πλέον να παραιτείται από κάθε προσπάθεια διαφυγής.

Να ξεκαθαρίσουν μέσα τους ότι « **καρφιά** » δεν είναι αυτοί που σώζουν τον αδύναμο.

Αντίθετα θα είναι **συνένοχοι** αν παρακολουθούν απραγείς και αδιαφορούν σαν να μη συμβαίνει τίποτα.

Αν δεν « **καρφώνουν** » θα είναι αυτοί που ενθαρρύνουν το θύτη να εντείνει την επιθετική συμπεριφορά του και να συνεχίζει ακόμα πιο σκληρά, αφού τον αποδέχονται ως νταή.

Θα είναι αυτοί που θα ενισχύουν τη μοναξιά και την απομόνωση του θύματος.

Από την άλλη μεριά, παιδιά είναι και οι θύτες.

Το πώς μπορούν να βοηθηθούν είναι μια άλλη υπόθεση και μάλιστα πολύ δύσκολη.

Σε επόμενη ανάρτηση τα λέμε...